

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **M. S.**

skazanego z art.197 § 1 i 4 k.k. i in.,

w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 października 2025 r.

po rozpoznaniu wniosku skazanego

o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt II AKa 380/17,

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 21 czerwca 2017 r., sygn. akt XIV K 225/16,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku skazanego M.S. o wznowienie postępowania.

UZASADNIENIE

M. S. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 21 czerwca 2022 r., sygn. akt XIV K 225/16, na karę łączną 25 lat pozbawienia wolności za czyny z art. 207 § 1 i 2 k.k., art. 189 § 2 i 3 k.k. oraz art. 197 § 1 i 4 k.k.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku, po rozpoznaniu apelacji obrońcy i prokuratora na niekorzyść, wyrokiem z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt II AKa 380/17, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjął art. 41a § 2 k.k. za podstawę

orzeczonego w pkt XII środka karnego, utrzymując w pozostałej części w mocy wyrok Sądu I instancji.

W dniu 22 września 2025 r. skazany wystąpił do Sądu Najwyższego z kolejnym wnioskiem o wznowienie postępowania karnego, zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt II AKa 380/17, podnosząc, że w toku procesu doszło do szeregu nieprawidłowości związanych z niedopełnieniem obowiązków przez obrońcę, naruszeniem praw oskarżonego w trakcie postępowania dowodowego oraz zapoznaniem skazanego z aktami sprawy dopiero w dniu 7 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k. osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega wstępnej, formalnej kontroli w zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że świadczy ona o jego oczywistej bezzasadności, skazany nie jest wzywany do uzupełnienia braku formalnego wniosku poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata lub radcę prawnego a sąd nie uwzględnia wniosku o przyznanie obrońcy z urzędu – jeśli strona o to wnioskuje.

Taka sytuacja wystąpiła w niniejszej sprawie. M. S. wnosząc w dniu 22 września 2025 r. osobiście sporządzony wniosek o wznowienie postępowania karnego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt II AKa 380/17, podjął kolejną próbę wzruszenia orzeczenia kończącego postępowanie w tej sprawie. Tożsama inicjatywa okazała się zawodna we wcześniej prowadzonych postępowaniach, zakończonych postanowieniami Sądu Najwyższego sygn. akt V KO 92/22, V KO 17/23 i V KO 33/25. Wniosek złożony przez skazanego w niniejszym postępowaniu opiera się na podobnych podstawach do wskazywanych przez niego w poprzednich pismach.

Argumentacja przedmiotowego wniosku nie nawiązuje do żadnej ze wskazanych w art. 540, 540a albo 540b k.p.k. przesłanek wznowienia. Tymczasem wznowienie postępowania to nadzwyczajny środek zaskarżenia, co oznacza, że obowiązują ściśle określone i restrykcyjne wykładane przesłanki jego stosowania. Jeśli więc w danej sprawie nie zachodzi żadna z precyzyjnie wskazanych wyżej wymienionymi przepisami okoliczności, nie ma podstaw do skorzystania z tej

instytucji, nawet jeżeli skazany ma subiektywne poczucie, że został potraktowany przez sąd niesprawiedliwie i jest niewinny.

Samo wskazanie, że w toku postępowania dochodziło do nieprawidłowości nie może stanowić podstawy wznowienia. Ponadto informacje podawane przez stronę muszą poddawać się weryfikacji. Nie stanowią także przesłanek do wznowienia postępowania zarzuty dotyczące np. sposobu procedowania przed sądem karnym, które były już przedmiotem oceny na etapie apelacyjnym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2025 r., I KO 4/25).

Warto również przypomnieć, że obrońca z urzędu wyznaczony M. S. przez Sąd Najwyższy w postępowaniu w sprawie III KO 46/18 celem zbadania istnienia podstaw do wznowienia postępowania karnego w niniejszej sprawie, sporządził opinię o braku podstaw do złożenia takiego wniosku. Domniemywać zatem należy, że nieprawidłowości, o których mowa we wniosku z dnia 22 września 2025 r. dotyczące przebiegu postępowania nie są tego rodzaju, by stanowiły przesłanki wznowienia postępowania wymienione w art. 540, 540a albo 540b k.p.k.

Z uwagi na oczywistą bezzasadność wniosku sporządzonego osobiście przez M. S. , zasadnym jest odmówienie jego przyjęcia bez wzywania skazanego do usunięcia braków formalnych pisma.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.J.]

[a.ł.]